

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 9T/116/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8420010521
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Fújerik
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2021:8420010521.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudcom JUDr. Jurajom Fújerikom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11.10.2021 v Kežmarku, takto

rozhodol:

Obžalovaný
Z. A., nar. XX.XX.XXXX v Kežmarku, trvale bytom X. XXX, okr. Kežmarok,

uznáva sa za vinného, že

ako zákonný zástupca - rodič O. A., nar. XX.XX.XXXX, žiačky Základnej školy s materskou školou v obci Rakúsy, okr. Kežmarok, si voči nej zanedbával svoje zákonné povinnosti rodiča tým, že nedozeral na jej povinnú školskú dochádzku, v dôsledku čoho jeho dcéra maloletá O. A., nar. XX.XX.XXXX, počas školského roka 2019/2020 v dobe od 02.09.2019 do 28.11.2019 bezdôvodne a bez ospravedlnenia vymeškala 168 vyučovacích hodín, pričom obžalovaný Z. A. ako rodič napriek upozorneniam školy nezabezpečil nápravu a o výchovu a zabezpečenie dochádzky svojej dcéry do školy sa nestaral,

t e d a

vydal z nedbanlivosti osobu mladšiu ako osemnásť rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že jej umožnil viesť záhaľčivý život,

č í m s p á c h a l

prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 odsek 1 písmeno b/ Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 211 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 37 písm. m/ Trestného zákona a § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona súd obžalovaného z a r a d ť u j e na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Kežmarok podala na Okresnom súde Kežmarok dňa 08.10.2020 obžalobu pod sp. zn. Pv 340/20/7703-10 na Z. A. pre skutok, ktorého sa mal tento obžalovaný dopustiť tak, ako je tento skutok uvedený v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku a ktorý právne kvalifikovala ako prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b) Trestného zákona.

Obžalovaný Z. A. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 02.08.2021 po poučení v zmysle § 257 Trestného poriadku vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu v obžalobe prokurátorky kladie za vinu /vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku/. Preto súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkyne M., prečítaním obsahu výpovede opatrovníka poškodenej O. A. z prípravného konania, prečítaním obsahu listinných dôkazov, vrátane pripojeného spisu a zistil tento skutkový stav:

Obžalovaný Z. A. na hlavnom pojednávaní po poučení o svojich právach vyplývajúcich z ustanovení Trestného poriadku využil svoje právo zakotvené v ustanovení § 121 Trestného poriadku a odmietol vypovedať. Preto súd v zmysle § 258 ods. 4 Trestného poriadku na návrh prokurátora prečítal obsah jeho výpovede z prípravného konania zo dňa 28.09.2020, kedy obžalovaný toto právo nevypovedať nevyužil. Obžalovaný v prípravnom konaní vypovedal, že dcéru O. posielal do školy, no ona v škole plakala, škrabala sa a učiteľka ju pustila zo škody domov. Jemu sa nezdalo, že O. má toľko vymeškaných hodín a až potom, keď to zistil, bol v škole a mu to povedali učitelia. Uvedomuje si, že za deti sú vždy zodpovední rodičia. Asi dvakrát mu poslali upozornenie zo školy, že jeho dcéra O. nechodí do školy. Nevie však presne, koľko mala O. vymeškaných hodín. Jedenkrát bol v škole na pohovore a na rodičovskom združení nebol. On by bol rád, aby dcéra O. chodila do školy ale ona sa bála chodiť do školy. Dcéra je podľa neho pokojnej povahy a rada sa hrá s hračkami. Obžalovaný uviedol, že mu je ľúto, čo sa stalo a mal sa viac starať, aby O. chodila do školy a nie poza školu.

Súd tiež so súhlasom prokurátora a obžalovaného prečítal obsah výpovede opatrovníka poškodenej O. A. - JUDr. B. G. z prípravného konania. Opatrovník v prípravnom konaní vypovedal, že nie je mu známa O. A.W. a nie sú mu známe jej rodinné pomery. K trestnému stíhaniu obžalovaného sa pripája a náhradu škody si neuplatňuje, nakoľko žiadna škoda nevznikla.

Súd tiež na hlavnom pojednávaní vypočul svedkyňu Mgr. M. M., triednu učiteľku maloletej poškodenej O. A., ktorá vypovedala, že rodičia sa o dieťa nestarali a jej dochádzka bola zlá. Nevie teraz už presne koľko mala vymeškaných hodín ale myslí, že urobili dosť, aby dieťa dostali do školy. Apelovali na rodičov, realizovali s nimi stretnutia, vysvetľovali im a aj ich poučovali. O. nechodila do školy čistá, upravená a ani si nerobila domáce úlohy. Oboch jej rodičov predvolali a títo na predvolanie niekedy prišli a niekedy nie. Myslí si, že raz bola z tohto dôvodu v kontakte aj s obžalovaným, kedy s ním urobila pohovor a boli mu vysvetlené problémy s dochádzkou jeho dcéry. Obžalovaný jej vtedy povedal, že O. nechce chodiť do školy a on ju nútiť nebude. Podľa nej po pohovore žiadne zlepšenie nenastalo. Predvolania na pohovor rodičom najskôr nosievali osobne a potom prostredníctvom rómskej občianskej hliadky alebo vyhlasovali obecným rozhlasom, že rodičia majú prísť do školy. Predvolania sú podpísané rodičmi a ak ich odmietli podpísať, tak túto skutočnosť si poznačili. Obžalovaný sa žiadnym iným spôsobom nezaujímal o štúdium svojej dcéry a na rodičovské združenia nechodil. Výsledky maloletej O. boli slabšie, domáca príprava nebola žiada a ani školské zošity do školy späť nedoniesla lebo ich rodina spálila v peci. Mala aj ospravedlnené hodiny od lekára. Určite maloletú O.Í. zo školy domov počas vyučovania neposielala.

Súd tiež na hlavnom pojednávaní v rámci dokazovania prečítal obsah oznámení o zanedbávaní povinnej školskej dochádzky O.Í. A., ktoré boli riaditeľkou školy adresované obžalovanému Z. A., ako jej otcovi ako aj jej matke, z ktorých vyplýva, že za september 2019 vymeškala 57 neospravedlnených hodín, za október 2019 vymeškala 88 neospravedlnených hodín a za november 2019 vymeškala 23 neospravedlnených hodín. Z upozornení na nedbalú školskú dochádzku adresovanú vyššie uvedeným rodičom maloletej O. vyplýva, že od 09.09.2019 do 10.09.2019 vymeškala 9 vyučovacích hodín, od 16.09.2019 do 20.09.2019 vymeškala 22 vyučovacích hodín, od 23.09.2019 do 30.09.2019 vymeškala 26 vyučovacích hodín, od 01.10.2019 do 04.10.2019 vymeškala 18 vyučovacích hodín, od 07.10.2019 do 11.10.2019 vymeškala 22 vyučovacích hodín, od 14.10.2019 do 18.10.2019 vymeškala 22 vyučovacích hodín, od 21.10.2019 do 25.10.2019 vymeškala 22 vyučovacích hodín, od 28.10.2019 do 28.10.2019 vymeškala 4 vyučovacie hodiny, od 05.11.2019 do 07.11.2019 vymeškala 14 vyučovacích hodín a od 11.11.2019 do 12.11.2019 vymeškala 9 vyučovacích hodín. Všetky tieto upozornenia okrem

jedného, ktoré podpísala matka maloletej O. O. A., boli podpísané obžalovaným na znak toho, že ich prevzal. Súd tiež prečítal prehľad dochádzky, z obsahu ktorého vyplýva, že maloletá od 02.09.2019 do novembra 2019 vymeškala 168 vyučovacích hodín a ďalšie vyučovacie hodiny vymeškala aj v decembri 2019 a v januári, februári a marci roku 2020.

Z rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Kežmarok zo dňa 22.01.2020 vyplýva, že nezaopatrenému dieťaťu O. A.Š. v zákonom zastúpení A. Z. bol priznaný opakovaný príspevok k dieťaťu vo výške 192,- Eur mesačne. Zo správy tohto úradu zo dňa 01.07.2020 tiež vyplýva, že obžalovaný Z. A. poberal prídavky na deti a pomoc v hmotnej núdzi do 30.11.2019. Tento úrad práce tiež vo svojej správe zo dňa 02.07.2020 uviedol, že spisovú dokumentáciu ohľadom mladistvej O. evidujú od októbra z dôvodu oznámenie ZŠ a MŠ Rakúsy o zanedbávaní povinnej školskej dochádzky. S maloletou a jej zákonným zástupcom - obžalovaným bol vykonaný výchovný pohovor ohľadom záškoláctva. Obžalovanému bola ponúknutá pomoc pri riešení zanedbávania plnení povinnej školskej dochádzky a výchovných problémov a tiež sociálne poradenstvo. Obžalovaný bol upozornený na povinnosť plnenia desaťročnej povinnej školskej dochádzky a bol poučený o trestnej zodpovednosti v prípade jej neplnenia a bol tiež oboznámený s možnými výchovnými opatreniami v zmysle zákonov.

Zo správy Základnej školy s materskou školou v Rakúsoch vypracovanej svedkyňou M. M. vyplýva, že maloletá O. A. je žiačkou 0.B triedy a v školskom roku 2019/2020 to bol jej prvý rok povinnej školskej dochádzky. Žiačka pochádza z inojazyčného a sociálne znevýhodneného prostredia. Základná hygiena a oblečenie boli na začiatku na slabej úrovni, často vynechávala vyučovací proces a spolupráca s rodičmi bola slabá. O. počas prítomnosti v škole pôsobila utiahnuto a zakríknuto. Mala problém porozumieť pokynom učiteľa, pretože nedostatočne ovláda slovenský jazyk. Často plakala a so spolužiakmi odmietala komunikovať. Otec menovanej nejvil žiaden záujem o školské výsledky svojej dcéry, o ktoré sa skôr zaujímal sestra poškodenej. Zo strany školy oboch rodičov pozvala na stretnutie s triednou učiteľkou ale na stretnutie nikto neprišiel. Na rodičovské združenie prišla len sestra O.. Upozornenia o nedbalej dochádzke boli rodičom zasielané, O. sestra ich priniesla podpísané ale nikto z rodičov do školy neprišiel. Obžalovaný odkázal, že nemá na stretnutia čas, pretože pracuje. O. do školy odprevádzala jej sestra. Od 02.09.2019 do 28.11.2019 O. vymeškala 202 vyučovacích hodín, z ktorých má 34 ospravedlnených a 168 neospravedlnených. Zo správy Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže SR vyplýva, že obžalovaný Z. A. sa vo výkone trestu odňatia slobody nachádzal od 28.11.2019 do 28.07.2021.

Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR nevyplývajú žiadne priestupky, ktorých by sa dopustil obžalovaný. Zo správy o povesti obžalovaného vypracovanej dňa 06.07.2020 obcou Rakúsy vyplýva, že toho času je vo výkone trestu odňatia slobody pre rovnaký prečin, za ktorý je žalovaný v tomto konaní a z tohto istého dôvodu je vo výkone trestu odňatia slobody aj jeho manželka O. A.. Ich tri maloleté deti má zverené v náhradnej osobnej starostlivosti brat obžalovaného A. Z.. Rodina obýva jednu miestnosť v chatrči. Domácnosť je zariadená základným a veľmi skromným vybavením, pričom v domácnosti nemajú vodu a ani elektriku. Správanie na verejnosti mal obžalovaný slušné a výtržnosti nevyvolával. Požívanie alkoholu v rodine im nie je známe a obžalovaný ani nebol riešený komisiou OVP v obci. Zo správy Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Košice - Šaca zo dňa 07.09.2020 vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 8 krát súdne trestaný a vykonal jeden nepodmienečný trest odňatia slobody. Počas pobytu vo výkone trestu bolo jeho správanie na požadovanej úrovni, obžalovaný je režimovo bezproblémový, dobre fungujúci a kriminálne menej skúsený klient. K personálu sa správa slušne, rešpektuje autority. V hierarchii odsúdených je bezvýznamný. Doteraz bol raz disciplinárne riešený za nedovolené kontaktovanie. Zo skráteného výpisu klienta vyplýva, že obžalovaný výkon trestu odňatia nastúpil dňa 28.11.2019 (trest uložený v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 7T 59/2017) a následne dňa 28.07.2020 nastúpil ďalší výkon trestu odňatia slobody (trest uložený v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 7T 77/2019).

Z odpisu registra trestov SR týkajúceho sa obžalovaného generovaného elektronicky ku dňu 08.10.2021 vyplýva, že obžalovaný Z. A.Š. bol doposiaľ 8 krát súdne trestaný pričom v prípade posledných jeho dvoch odsúdení v konaniach vedených na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 7T 59/2017 a pod sp. zn. 7T 77/2019 mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. V prípade jeho posledných piatich odsúdení bol uznaný vinný z trestného činu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 Trestného zákona. Súd pripojil a na hlavnom pojednávaní v rámci dokazovania oboznámil podstatný obsah spisu vedeného pod sp. zn. 7T 77/2019, z obsahu ktorého vyplynulo, že prokurátorka Okresnej

prokuratúry Kežmarok podala na Okresný súd Kežmarok dňa 29.07.2019 obžalobu na obžalovaných Z. A. a O. A. pre skutok, ktorého sa mali títo obžalovaní dopustiť tak, že ako zákonní zástupcovia - rodičia maloletých D. A., E.. X. X. XXXX a B. A., E.. XX. X. XXXX žiakov Základnej školy s materskou školou v obci Rakúsy, okres Kežmarok si voči nim zanedbávali svoje zákonné povinnosti rodičov tým, že nedozerali na ich povinnú školskú dochádzku, v dôsledku čoho počas školského roka 2018/2019 v dobe od 2. 9. 2018 do 3. 5. 2019 ich syn maloletý D. A., E.. X. X. XXXX, bezdôvodne a bez ospravedlnenia vymeškal 680 vyučovacích hodín a ich syn maloletý B. A.W., E.. XX.X.XXXX bezdôvodne a bez ospravedlnenia vymeškal 747 vyučovacích hodín, pričom obžalovaní Z. A. a O. A. ako rodičia napriek upozorneniam školy nezabezpečili a o výchovu a zabezpečenie dochádzky svojich detí do školy sa nestarali, pričom tento skutok prokurátor právne kvalifikoval ako prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona. Rozsudkom zo dňa 21.11.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.11.2019 súd uznal oboch obžalovaných za vinných zo spáchania skutku v zmysle podanej obžaloby a pri zachovaní právnej kvalifikácie tohto skutku z tejto obžaloby, uložil obžalovanému Z. A. trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, na výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Uznesením Okresného súdu Prešov č.k. 3PP/14/2021 - 14 zo dňa 18.03.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.03.2021 bol obžalovaný Z. A. podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody a bola mu určená skúšobná doba v trvaní troch rokov.

Súd vykonal všetky dôkazy, ktorých vykonanie navrhli strany trestného konania a ktoré sám považoval za potrebné vykonať pre náležité zistenie skutkového stavu potrebného pre rozhodnutie o tom, aký skutok sa stal, či je tento skutok trestným činom v zmysle Trestného zákona a ak áno, akým a či tento skutok spáchal obžalovaný. Zároveň vykonal dôkazy potrebné pre zákonné a spravodlivé rozhodnutie o treste. Súd pritom vyhodnocoval všetky dôkazy a informácie z nich vyplývajúce jednotlivo avšak zároveň v ich vzájomnom kontexte a súvislosti, ktorú spoločne vytvárajú.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní svoju vinu poprel a následne využil svoje právo a odmietol vypovedať. V prípravnom konaní sa ku skutku priznal, dokonca jeho spáchanie oľutoval uvedomujúc si, že mal dôslednejšie dbať na to, aby jeho dcéra O. chodila do školy. Nepopieral skutočnosť, že zo strany školy bol upozorňovaný na zanedbávanie povinnej školskej dochádzky svojej dcéry a že na rodičovské združenia nechodil. V škole bol iba raz a vynechávanie vyučovania zo strany svojej dcéry odôvodnil tým, že sa bála chodiť do školy, plakala a učiteľka ju preto posielala domov. Raz bol v škole, kedy mu učiteľia povedali, koľko má jeho dcéra vymeškaných hodín. Výpoveď obžalovaného ako aj skutkový stav uvedený v obžalobe prokurátorky, že O. A. nechodila riadne do školy potvrdzujú jednak listinné dôkazy spočívajúce v oznámeniach o zanedbávaní povinnej školskej dochádzky a jednak výpoveď svedkyne M. M., triednej učiteľky O. A.. Táto svedkyňa vypovedala, že O. chodila do školy špinavá, zanedbaná, neplnila si domáce úlohy a rodina jej školské zošity spálila v peci. Na vyučovanie nechodievala riadne a upozornenia, ktoré zasielali, boli doručené jej rodičom, pričom obžalovaný bol v škole z tohto dôvodu iba raz. Upozornenia, ktoré súd oboznámil sú podpísané obžalovaným, teda obžalovaný vedel o tom, že jeho dcéra, za ktorej výchovu je zodpovedný, nechodí do školy a tiež vedel, koľko má vymeškaných vyučovacích hodín. Z tohto je zrejmé, že obžalovaný sa aj napriek upozorneniam o dochádzku svojej dcéry do školy nestaral a nezaujímal a jej dochádzka sa počas obdobia od začiatku školského roka, teda od 02.09.2019 až do 28.11.2019 (kedy obžalovaný nastúpil do výkonu trestu odňatia slobody a nemal už možnosť na dochádzku do školy dohliadať) žiadnym spôsobom nezlepšovala a k náprave napriek upozorneniam školy nedošlo. Všetky tieto dôkazy napriek postojú obžalovaného na hlavnom pojednávaní, že sa cíti byť nevinný vytvárajú ničím nespochybniteľný záver o tom, že skutok tak, ako je uvedený v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku sa stal a tento skutok spáchal obžalovaný, ako rodič - zákonný zástupca O. A., ktorý je v zmysle zákona /§ 19 a nasl. zákona č. 248/2008 Z.z. o výchove a vzdelávaní (školský zákon) a o zmene a doplnení niektorých zákonov/ povinný zabezpečovať povinnú školskú dochádzku dieťaťa, do ktorej obdobia spadá aj O. A.. Obžalovaný napokon sám v prípravnom konaní vypovedal, že o zanedbávaní povinnej školskej dochádzky svojej dcéry O. vedel, na rodičovské združenia nechodil a dcéru do školy nevodil. To, že dcéra do školy chodiť nechcela nie je dôvodom na nezabezpečenie povinnej školskej dochádzky rodičom. Rovnako svedkyňa M. poprela, že by O. posielal domov, lebo sa jej v škole nepáčilo. Uvedené tvrdenia obžalovaného súd hodnotí iba ako účelovú obranu obžalovaného v snahe zmierniť svoju vinu, ktorej si v prípravnom konaní bol vedomý.

Preto súd uznal obžalovaného za vinného zo spáchania skutku tak, ako je tento uvedený v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku lebo nemal pochybnosti o vine obžalovaného. Obžalovaný tam

uvedeným opomenutím konania, na ktoré bol v zmysle školského zákona povinný, vydal z nedbanlivosti osobu mladšiu ako osemnásť rokov, v tomto prípade O. A. nebezpečenstvu spustnutia tým, že jej umožnil viesť záhaľčivý život spočívajúci v tom, že O. neplnila povinnú školskú dochádzku a zanedbávala vzdelanie. Z hľadiska subjektívnej stránky súd opomenutie konania obžalovaného posúdil ako vedomú nedbanlivosť, pretože obžalovaný vedel, že môže spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť záujem chránený Trestným zákonom, ktorým je záujem na riadnom plnení si povinnej školskej dochádzky a tým nerušený zdravý rozvoj osobnosti dieťaťa, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že také porušenie nespôsobí /§ 16 písm. a) Trestného zákona/.

Aby trest mohol zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom, musí v sebe zahŕňať jednak prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona. Zároveň trest musí vyjadrovať morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Súd zvážil všetky okolnosti rozhodné pre druh a výmeru trestu, podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd u obžalovaného nezistil existenciu ani jednej z poľahčujúcich okolností podľa § 36 Trestného zákona. Hoci obžalovaný v prípravnom konaní svoju vinu priznal a skutok aj oľutoval, na hlavnom pojednávaní, na ktorom sa vykonávajú dôkazy rozhodujúce aj vo vzťahu k posudzovaniu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa §§ 36 a 37 Trestného zákona už svoju vinu poprel. Preto súd nemohol obžalovanému za tejto situácie priznať poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona. Na strane druhej súd u obžalovaného zistil prítomnosť jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, a to, že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený. Súd pritom musel nevyhnutne prihliadať na skutočnosť, že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý aj vykonal, čím sa na neho vo vzťahu k odsúdeniam v konaniach vedených na tunajšom súde pod sp. zn. 7T 59/2017 a sp. zn. 7T 77/2019 neuplatňuje fikcia neodsúdenia. Navyše súd musí nutne zohľadňovať aj tú skutočnosť, že obžalovaný už bol päťkrát odsúdený za druhovo rovnakú trestnú činnosť. Za tohto stavu je podľa názoru súdu nevyhnutné priznanie tejto priťažujúcej okolnosti v neprospech obžalovaného. Pri prevažujúcom pomere priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami 1:0, súd v zmysle § 38 ods. 4 Trestného zákona postupom podľa § 38 ods. 8 Trestného zákona zvýšil dolnú hranicu Trestným zákonom stanovenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody uvedenu v ustanovení § 211 ods. 1 Trestného zákona od 0 až do 2 rokov o jednu tretinu a pri ukladaní trestu vychádzal z takto upravenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody od 8 mesiacov až do 2 rokov.

Súd pri ukladaní trestu prihliadol na postoj obžalovaného k trestnej činnosti, ktorý napriek predchádzajúcim odsúdeniam ďalej ignoroval svoju základnú povinnosť rodiča viesť svoje dieťa k riadnemu spôsobu života, zabezpečovať jeho mravný vývoj a vzdelanie. Na túto svoju povinnosť a poslanie rodiča obžalovaný úplne rezignoval a nemal ani najmenšiu snahu vyriešiť problém s dochádzkou svojej dcéry do školy, o ktorom bol pravidelne upozorňovaný. Tieto upozornenia ignoroval a tým aj prejavil svoj postoj k trestnej činnosti a k svojim povinnostiam rodiča. Hoci formálne je subjektívna stránka trestného činu postavená na vedomej nedbanlivosti, opakované a dlhodobé ignorovanie noriem spoločnosti chránených týmto ustanovením Trestného zákona zo strany obžalovaného svedčí skôr o úmyselnom vyhýbaní sa tejto svojej povinnosti. Obžalovaný je dlhoročným recidivistom a ani predchádzajúce odsúdenia vrátane nepodmienečných trestov odňatia slobody ho neodradili od pokračovania v páchaní rovnakej trestnej činnosti. Preto súd považuje trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov za trest primeraný, ktorý zodpovedá závažnosti trestného činu a jeho následkom na O. A.. Výchovný účel trestu bol súdom potlačený a do popredia bol daný represívny účel trestu.

Vzhľadom na nedbanlivostný charakter trestných činov, za ktoré bol v predchádzajúcich konaniach obžalovaný odsúdený, súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, a to podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona.

Pretože poškodená O. A. si prostredníctvom svojho opatrovníka náhradu škody neuplatnila, súd o škode týmto rozsudkom nerozhodoval.

vydal z neobanlivosti osobu mladšiu ako osemnásť rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že jej umožnil viesť záhaľčivý život,

Poučenie:

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Kežmarok. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.